

HNK ZAJC

Kultura svima — inkluzivna najava programa riječkih institucija u kulturi za rujan 2026.

HNK Ivan pl. Zajc

Projekt Kultura svima provodi Filmaktiv sa suradnicima. Financirano sredstvima Europske unije. Izneseni stavovi i mišljenja su stavovi i mišljenja autora i ne moraju se podudarati sa stavovima i mišljenjima Europske unije ili Europske izvršne agencije za obrazovanje i kulturu (EACEA). Ni Europska unija ni EACEA ne mogu se smatrati odgovornima za njih.

Program Hrvatskog narodnog kazališta Ivan pl. Zajc za rujan 2026.

ČVOR

Kolektiv Igralke (HR) & Žiga Divjak (SLO)

Redatelj i dramaturg: Žiga Divjak

Autori teksta: Žiga Divjak / Klara Kovačić / Anja Sabol / Vanda Velagić

Igraju: Klara Kovačić / Anja Sabol / Vanda Velagić

Scenograf: Igor Vasiljev

Oblikovatelji svjetla: Marin Lukanović / Žiga Divjak

Tehničko vodstvo: Marin Lukanović

Trajanje: 2:00

Izvodi se bez pauze

Ako se pripremamo za rat, dobit ćemo rat.”

Nešto se zateže.

Svi to osjećamo.

Pa ipak vučemo, svatko na svoju stranu, dokle god ide.

Nešto se zateže.

U našem želucu. U našem gradu. U našem jeziku.

Sve je više riječi o sigurnosti, obrani, spremnosti i otpornosti. No iza tih riječi sve se jasnije ocrta slika društva koje se ponovno organizira oko neizbježnosti rata.

Predstava “Čvor” polazi od tog osjećaja zategnutosti: od nelagode koja nastaje kada se priprema za rat počne predstavljati kao jedini razuman način brige za budućnost, kada Europa najavljuje stotine milijardi eura za naoružavanje, a države povećavaju vojne proračune.

Predstava je ispletena od sitnih, konkretnih situacija u kojima se veliko političko nasilje pokazuje kao nešto intimno, tjelesno i već prisutno. Militarizacija ovdje nije samo pitanje oružja i proračuna, nego način na koji se strah, nasilje i gubitak budućnosti nastanjuju u svakodnevicu.

Rijeka je grad u kojem se povijest rada, industrije, rata i propalih obećanja taloži sloj po sloj. Što znači ako se budućnost ponovno počne graditi kao vojna proizvodnja? I što još možemo izgraditi iz tih ruševina?

U predstavi su korišteni motivi iz knjiga "The Mushroom at the End of the World" Anne Lowenhaupt Tsing, "Patchy Anthropocene: Landscape Structure, Multispecies History, and the Retooling of Anthropology" Anne Lowenhaupt Tsing, Andrewa S. Matthews i Nilsa Bubandta, monografije "Upoznajmo 3.maj" urednika Viktora Hreljanovića, fotografije Jadranke Lacković te one prikupljene iz privatnih arhiva radnika 3. maja kroz projekt "3. maj – Studija zaborava", kao i inserti iz filma Petra Trinajstića "Kako se gradi brod" (1983).

BUSTER KEATON: GENERAL

Orkestrirano kino

Izvodi: Riječki simfonijski orkestar

Skladatelj: Carl Davis

Dirigent: Karlo Hubak

Trajanje: 1:30

Izvodi se bez pauze

Hrvatsko narodno kazalište Ivana pl. Zajca i Art-kino zajedničkim snagama, u sklopu Riječkih ljetnih noći, organiziraju posebno filmsko-glazbeno događanje na otvorenom: projekciju remek-djela nijemog filma General (1926.) Bustera Keatona na igralištu Ekonomske škole Mije Mirkovića, uz glazbenu pratnju uživo u izvedbi Riječkoga simfonijskog orkestra pod dirigentskim vodstvom Karla Hubaka.

Orkestrirano kino, jedinstven spoj nijemog filma i koncertnog iskustva, održava se povodom obilježavanja stote godišnjice Generala, jedne od najpoznatijih i najutjecajnijih komedija u povijesti filma.

Snimljen u vrijeme kada je nijemi film dosezao svoj umjetnički vrhunac, General prati nespretnog, ali neustrašivog strojovođu Johnnija Graya (B. Keaton) koji tijekom Američkog građanskog rata kreće u spektakularnu potragu za svojom lokomotivom i voljenom djevojkom. Film je inspiriran stvarnim događajem, odnosno memoarima Velika potjera za lokomotivom bivšeg sjevernjačkog vojnika Williama Pittengera iz 1889. godine, a danas se smatra jednim od najuspjelijih ostvarenja nijeme ere.

Iako po izlasku nije ostvario očekivan uspjeh, desetljećima kasnije nove su kritičarske generacije prihvatile Generala ne samo kao najbolji film iznova otkrivenog genija Bustera Keatona, nego i kao jedan od najboljih filmova svih vremena.

Ova se kulturna nijema komedija ističe Keatonovim virtuosnim fizičkim humorom, precizno osmišljenim akcijskim scenama te impresivnim i po život opasnim kaskaderskim izvedbama koje su nastale bez pomoći suvremenih specijalnih efekata. Premašivši sve budžete produkcije, u Generalu se nalazi i najskuplja scena u povijesti nijemog filma – spektakularno rušenje lokomotive preko mosta, snimljeno u jednom jedinom kadru.

Projekcija uz živu orkestralnu pratnju vraća filmu dio izvornog iskustva gledanja kakvo je publika doživljavala u kinima dvadesetih godina prošlog stoljeća.

THE BEATLES REVIVAL ORCHESTRA

Velika simfonijska posveta Beatlesima

Orkestrator i dirigent: Olja Dešić

Izvođači: The Beatles Revival Band / Riječki simfonijski orkestar / Riječki operni zbor / posebni gosti solisti / solisti iz ansambla Riječkog opernog zbora

Posebni gosti: Igor Drvenkar (Parni Valjak) / Boris Štok / Antonela Doko / Leo Rumora / Vlado Simčić Vava / Frano Živković / Ivan Valušek

Bezvremenska glazba Beatlesa stiže na pozornicu Hrvatskoga narodnog kazališta Ivana pl. Zajca u svježem i raskošnom orkestralnom ruhu.

U jedinstvenom koncertnom projektu Beatles Revival Orchestra udružuju se riječki Beatles Revival Band, Riječki simfonijski orkestar i Riječki operni zbor, u orkestracijama i pod ravnanjem Olje Dešića.

Poznate pjesme Beatlesa, utkane u zvuk velikoga Simfonijskog orkestra, Zbora i rock-benda, dobit će novu dimenziju i pokazati svu širinu, snagu i bezvremenost jednog od najvažnijih glazbenih opusa 20. stoljeća.

Koncert donosi Beatlese na svjež orkestralni način, ne mijenjajući bit njihove glazbe, nego otkrivajući njezine nove boje, emocije i dramaturgiju te slaveći njihov opus na poseban i uzvišen način.

Posebni gosti koncerta su Igor Drvenkar (Parni Valjak), Boris Štok, Antonela Doko, Leo Rumora, Vlado Simčić Vava, Frano Živković (gitara) i Ivan Valušek (sitar).

Beatles Revival Orchestra susret je rock-benda, Simfonijskog orkestra i Opernog zbora u velikoj koncertnoj večeri posvećenoj glazbi koja već više od šest desetljeća povezuje generacije.

KAZALIŠTE

Pascal Rambert

Asistent redatelja: Ivan Botički

Asistent scenografa: Alan Vukelić

Asistent kostimografije: Ivan Botički

Hrvatski prijevod: Ivica Buljan

Igraju: Anastazija Balaž / Olivera Baljak / Petar Baljak / Ana Marija Brđanović / Edi Ćelić / Nika Grbelja / Mario Jovev / Jelena Lopatić / Jasmin Mekić / Dražen Mikulić / Sabina Salamon / Deni Sanković / Ana Vilenica / Romina Tonković / Damir Orlić / Aleksandra Stojaković Olenjuk / Goran Bogdan / Leon Lučev
Inspicijentica: Sandra Čarapina
Trajanje: 1:50

Predstava „Kazalište“ nastala je kao jedinstveni autorski projekt francuskog dramatičara i redatelja Pascala Ramberta, koji je tekst napisao posebno za članice i članove ansambla Hrvatskog narodnog kazališta Ivana pl. Zajca u Rijeci – riječ je o tekstu nastalom „po mjeri“ ansambla.

Tijekom procesa rada Rambert se susreo sa svakom glumicom i svakim glumcem pojedinačno. Njihova energija, glasovi, tijela i osobne umjetničke putanje potaknuli su ga da osmisli veliku kazališnu fikciju u kojoj se ansambl okuplja nakon probe predstave „Na Drini ćuprija“ Ive Andrića kako bi proslavio rođendan dviju glumica iz ansambla.

Iz tog susreta nastaje „Kazalište“ – predstava o ljubavi prema kazalištu i o svakodnevici glumačkog života: o sumnjama, nadama, prijateljstvima i ljubavima koje nastaju unutar ansambla. Rambert kroz ovu predstavu otvara i pitanja težine i ljepote glumačkog poziva, ali i šireg odnosa između života i umjetnosti. „Kazalište“ je istodobno intimna glumačka priča o zajedništvu, o umjetnosti koja oblikuje živote onih koji je stvaraju te o životu koji se neprestano prelijeva u kazalište.

Pascal Rambert (1962.) jedan je od najznačajnijih suvremenih francuskih dramatičara i kazališnih redatelja. Autor je brojnih nagrađivanih drama koje se izvode na pozornicama diljem Europe i svijeta. Međunarodnu afirmaciju stekao je predstavama poput *Clôture de l'amour* (Zatvaranje ljubavi), *Répétition*, *Actrice* i *Architecture*, koje su izvođene u vodećim europskim kazalištima.

TO=TO

Prema tekstu Inger Christensen

U predstavi su korišteni fragmenti poeme „To“ Inger Christensen

Koprodukcija HNK-a Ivana pl. Zajca s Udrugom Domino, Udrugom za sindrom Down - Rijeka 21 te u suradnji s APURI - Gluma i mediji

Autorski projekt Petog ansambla i CO2... par umjetnika

Peti ansambl: Monia Ambrić / Nataša Antulov / Nataša Bačić / Ernest Belošević / Andreja Brozović Adžić-Kapitanović / Ana Buneta / Milica Czerny Urban / Mila Čuljak / Adrijan Fumić / Matea Glavan / Vid Gržalja / Isabella Hujić / Leonardo Ilić / Leo Kovačević / Ema Krupić / Jelena Lopatić / Damir Orlić / Deni Pezelj / Lovro Pršić / Luka Rončević / Aleksandra Stojaković Olenjuk / Sretan Stošić / Jan Šokčević / Naomi Vrbanić

CO2...par umjetnika: Nikolina Pristaš / Goran Sergej Pristaš

Scenografija: Marko Tadić

Kostimografija: Silvio Vujičić

Dramaturgija: Goran Ferčec
Oblikovanje svjetla: Alan Vukelić
Projekcije: Alan Vukelić
Glazba: Alen Sinkauz / Nenad Sinkauz
Oblikovanje zvuka: Hrvoje Nikšić
Prijevod poeme: Mišo Grundler
Fotografije: Milica Czerny Urban / Karlo Čargonja / Aleš Suk
Inspicijentica: Anca Zgurić
Trajanje: 1:10

TO = TO

Predstava "TO=TO" je predstava o, predstava o, o osam dana stvaranja, inspirirana tekstom "To" danske književnice Inger Christensen.

U predstavi "To= to" pozvani smo ući u postojeći hrvatski nar, na, narodni sustav, ali nas više od poziva zanima mogućnost da se sustav privremeno obustavi i da dopusti da dopusti da se ništa ne dogodi, odnosno da otpusti da se vrijeme organizira prema čekanju ili neodlučnosti, a ne prema a ne, ne, prema produktivnosti.

Mjera našeg rada nije u učinku nije u učinku, nego načinima na koje se pažnja dijeli, kako kruži odgovornost i kako se sudaraju ritmovi.

Naša izvedba je raštimana, neusklađena, ponekad čak ponekad čak i neupotrebljiva u konvencionalnom smislu.

Mi ne koristimo probu da bi nešto nastalo da bi nešto nastalo, nego da bi se razvezalo ono što ono što inače steže: redoslijed, svrha, očekivanje ishoda. Na takvoj probi prostor se širi prostor se širi i skuplja ovisno o tijelima koja u njemu koja u njemu borave, koliko je prostor koristan nama, toliko smo toliko smo i mi korisni prostoru.

Ništa se ne kreće prema roku, datumu ili premijeri. Spremamo dobro skrojena odjela i haljine od svile, ali naša predstava ne zna ne zna za jedan od tih dana.

U Petom ansamblu izvođač se ne može se ne može zamijeniti zato što njegova prisutnost nije funkcija.

Zato mi odbijamo zato mi odbijamo raditi prema dodijeljenim ulogama, mi radimo prema promjenjivim kapacitetima. I ako u ovoj predstavi tražite naš tražite naš doprinos onda potražite nevidljive pomake. Ne tražite nešto što ćete mjeriti ili kvantificirati, toga nema toga nema i toga neće ni biti.

Nama je jasno kao dan da i grad i kazališnu scenu treba čitati treba čitati drugačije, gačije, a nenasno je čekati da nam se da nam se dodijele uloge i nešto teksta.

Evo nas evo nas, okupljeni smo i sada izmišljamo.

TURANDOT

Giacomo Puccini

Dirigent: Valentin Egel

Redatelj: Arnaud Bernard

Dirigent scenske glazbe: Matteo Salvemini

Adaptacija orkestracije: Valentin Egel

Scenograf i kostimograf: Arnaud Bernard

Oblikovatelj svjetla: Dalibor Fugošić

Asistentica kostimografije: Karla Kučić

Prijevod: Bernard Koludrović

Uloge: Princeza Turandot: Kristina Kolar / Anastasia Boldyreva

Car Altoum, njezin otac: Sergej Kiselev

Timur, svrgnuti tartarski kralj: Luka Ortar / Slavko Sekulić

Nepoznati princ (Calaf), njegov sin: Bože Jurić Pešić

Liù, mlada ropkinja: Anamarija Knego / Gabrijela Deglin

Ping, veliki kancelar: Jure Počkaj

Pang, veliki majordom: Marko Fortunato

Pong, veliki kuhar: Aljaž Žgavc

Mandarin: Jure Počkaj

Riječki operni zbor

Zborovođa: Matteo Salvemini

Riječki simfonijski orkestar

Koncertni majstor: Anton Kyrlov

Korepetitorica: Nataliya Marycheva

Inspicijenti: Antonija Družeta / Valter Milavec

Trajanje: 2:45

Izvodi se s dvije pauze

U 2026. cijeli operni svijet slavi jubilarnu 100. godišnjicu od praizvedbe Puccinijeve „Turandot“ u milanskoj Scali. Tom prilikom HNK Ivana pl. Zajca nakon duge 32 godine na svoje kazališne daske vraća jedinstvenu operu u skladateljevom opusu.

Puccinijeva „Turandot“ od svoje praizvedbe fascinira jedinstvenom spojem glazbene raskoši, dramatične napetosti i dalekoistočne bajkovitosti. Priča o zagonetnoj princezi Turandot, koja svoje prosce stavlja pred naizgled nerješive zagonetke, i hrabrom princu Calafu, koji snagom svoje ljubavi nadvladava sve prepreke, ubraja se među najupečatljivija djela talijanskog repertoara. Nezaboravni trenuci, poput arije „Nessun dorma“, učinili su „Turandot“ jednom od najizvođenijih opera na svijetu.

Za novu inscenaciju ove sezone angažirali smo francuskog redatelja Arnauda Bernarda, međunarodno poznatog po svojoj svestranosti i sposobnosti da klasična djela sagleda iz novih,

često iznenađujućih perspektiva. Njegove produkcije odlikuju se snažnim autorskim jezikom, jasnom dramaturgijom i istančanim osjećajem za psihološku dubinu likova. S predanošću i umjetničkom znatiželjom uspijeva približiti operne teme, kako iskusnim ljubiteljima opere, tako i novoj publici.

U „Turandot“ se susreću snažne emocije, tajanstvene slike i glazbena profinjenost. Puccini stvara svijet u kojem se ljubav, strah, moć i suosjećanje isprepliću – sve to poduprto bogatom, napetom partituro. Nova produkcija poziva da ovu operu doživimo ne samo kao egzotičnu bajku, već i kao slojevitu dramu ispunjenu ljudskom čežnjom.

KLAMMOV RAT

Kai Hensel

Redatelj: Dražen Krešić

Tekst: Kai Hensel

Prijevod: Pavlica Bajsić

Autor glazbe: Marko Marić

Scenografija i svjetlo: Ivan Lušić Liik

Kostimografkinja: Marita Čopo

Asistentica scenografije: Tena Palijan

Igra:

Profesor Klammm: Goran Grgić

Glazbenici: Klammmov raštamani orkestar: Igor Pavlica (truba) / Dino Brazzoduro (gitara) / Ivan Džajić (kontrabas) / Una Patafta (harmonika)

Fotograf: Martin Šatović

Trajanje: 1:10

Izvodi se bez pauze

Ova monodrama gorkog okusa, psihološki je portret jednog srednjoškolskog profesora književnosti pred krahom vlastitog integriteta. S namjerom predavanja o Goetheovom „Faustu“, dolazi pred razred koji odbija surađivati. Razred je profesoru objavio rat. Profesor se brani svim svojim slabostima, razred napada tišinom, a nijedna strana više ne razaznaje istinu. Predstava poziva na dijalog i istražuje posljedice nedostatka komunikacije i empatije unutar edukativnog sustava.

Tekst „Klammmov rat“ autora Kaija Hensela nastao je 2000. godine, a u svojim početnim godinama bio je jedan od najizvođenijih dramskih tekstova u Njemačkoj. Do sada je doživio preko 100 međunarodnih produkcija, a ovo je prva inscenacija teksta u Hrvatskoj.

ZAKOPANA ČUDA

Monika Herceg

Redateljica: Nina Vilić

Scenografija i video: Toni Soprano Meneglejte

Glazba: Damir Martinović Mrle / Ivanka Mazurkijević

Glume: Leon Lučev / Jelena Graovac Lučev

Trajanje: 1:30

Izvodi se bez pauze

Koprodukcija s Umjetničkom organizacijom "GlumacImaVremena, GlumicalmaVremena" / TAHT

Potpuno je svejedno je li se život u realnosti ikada dogodio ili nije, ključan je način na koji, u njegovim posljednjim trenucima, o njemu maštamo razbijajući umjetničke ideologije i okove.
Nina Vilić

„Zakopana čuda“ multimedijalna je kazališna predstava o ljubavi, sjećanju i iluziji.

Predstava gledatelje uvodi u intimne, posljednje trenutke žene, u kojima se sjećanja otvaraju kao ogoljena skloništa, a prizori u kojima se mašta i stvarnost stapaju tvore snažan emocionalni prostor.

Kroz tri simbolična prostora – Rajski vrt, Most i Stan – publika ulazi u prostor jednog života ispunjenog stvarnošću i maštom, željama i potrebama. Prvi dio odvija se u Rajskom vrtu, prostoru zrelosti i pomirenosti, u kojem se Vječna Djevojčica, kao starica, suočava s prolaznošću. Drugi dio smješten je na Most, gdje se odvija susret s Vječnim Dječakom i započinje ljubav. Treći, središnji dio, odvija se u Stanu dvoje ljubavnika, u kojem se „odigravaju“ sve moguće varijante zajedničkog života – nježnost, strah, strast i kraj.

Predstava koristi video-projekcije kao scenografsku formu, stvarajući trodimenzionalne prostore u kojima glumci uranjaju u „živu sliku“. Kombinacijom žive glume, video-slike i glazbenog performansa, „Zakopana čuda“ brišu granice između kazališta i filma, između stvarnog i zamišljenog. Rezultat je kazališni film uživo – vizualno snažan, emotivno ogoljen i univerzalno prepoznatljiv.

Premijera IDIOT

Fjodor Mihajlovič Dostojevski – Ivor Martinić

Redatelj: Janusz Kica

Asistentica režije: Zoja Sirovec

Autor adaptacije: Ivor Martinić

Scenograf: Branimir Hojnik

Asistent scenografije: Ivan Botički

Kostimografkinja: Manuela Paladin Šabanović

Oblikovatelj svjetla: Dalibor Fugošić

Glazba: Tamara Obrovac

Uloge:

Gavrila Ardaljonovič Ivolgin: Tarik Žižak

Parfjon Semjonovič Rogožin: Petar Baljak

Nastasja Filipovna: Aleksandra Stojaković Olenjuk

Aglaja Ivanovna Jevančina: Nika Grbelja

Adelaida Ivanovna Jevančina: Romina Tonković

Aleksandra Ivanovna Jevančina: Ana Marija Brđanović

Lizaveta Prokofjevna Jegančina: Jelena Lopatić
Ivan Fjodorovič Jegančin: Damir Orlić
Lav Nikolajevič Miškin: Deni Sanković
Ivan Petrovič Ptčin: Edi Ćelić
Ipolit: Mario Jovev
Inspicijentica: Sandra Ćarapina

U novom kazališnom projektu u režiji Janusza Kice, „Idiot“ postaje polazište za suvremeni dramski tekst Ivora Martinića. Kicina redateljska poetika – precizna, suzdržana i duboko psihološka – susreće se ovdje s novim, aktualnim glasom domaćeg dramaturga, otvarajući prostor između klasike i sadašnjeg trenutka. U tom susretu nastaje kazalište koje promatra suvremenog čovjeka onako kako je Dostojevski promatrao čovjeka 19. stoljeća: rastrganog između etike i želje, milosrđa i sebičnosti, svjetla i tame. Novi „Idiot“ tako postaje ogledalo našeg vremena – svijeta u kojem je dobrota i dalje radikalna gesta.

KOLUMNE ZABORAVLJENE DJECE

Mate Matišić
Redatelj: Enes Vejzović
Scenografija: Enes Vejzović / Marita Ćopo
Dramaturg: Mate Matišić
Kostimografkinja: Marita Ćopo
Glazba: Šimun Matišić
Oblikovateljica svjetla: Anđela Kusić
Uloge:
MATE, dramski pisac i glazbenik: Duško Modrinić
ANA, njegova supruga: Antonia Mrkonjić
ANITA, novinarka: Sandra Lončarić
SANDRA, konobarica: Petra-Bernarda Blašković
STJEPAN, skrbnik: Miroslav Ćabraja
MARTIN, usvojitelj: Aljoša Ćepl
KATARINA, bivša usvojiteljica: Lucija Dujmović
Odvjetnik: Vedran Dakić
Djevojčica: Rita Ćabraja
Inspicijent: Eduard Srćnik
Šaptačica: Dora Rakipović
Trajanje: 1:10
Izvodi se bez pauze

O prirodi i slobodi istine

U vrijeme kad sloboda pristupa razumu nije dostupna svima, kad su pismenost i potencijal ućenosti još privilegij vlastodržačkih krugova, Kant o prosvjetljenju govori kao o domeni u koju čovjek pristup dobiva stjecanjem te hvaljene slobode, ali i hrabrošću odmaka od jarma nametnutih, dogmatskih stajališta koja prećesto nazivamo istinama. Mišljenje je potencijal

svakog čovjeka, no i ono se odvija temeljem činjenica koje dobivamo na raspolaganje, temeljem nekih premisa iz kojih gradimo vlastite stavove, u konačnici i svjetonazor.

Istina je u današnje vrijeme postala ne samo dvojbeni kategorija, nego je prečesto ovčja koža prebačena preko zvjerskog obličja notorne laži. Iza onih ciljeva kojima poslovično opravdavamo sva sredstva prečesto nema ni natruhe humanizma. Zna to Matišić koji se strukturno i sadržajno vraća temeljnim postavkama grčke tragedije kojoj nije samo svrha prepričati tijek tragičnog u pojedinačnom, nego i dovesti do katarze, pročišćenja u vidu spoznaje, koja bi nas trebala barem milimetar približiti ljudskosti kojoj načelno težimo.

I bolan je taj Matišić koji se okreće temama koje su poput rijetkih bolesti koje velike farmaceutske tvrtke zbog „neisplativosti“ zaobilaze, pa oboljeli poput siročadi ostaju prepušteni nebrizi, izvan korpusa čovječanstva, nekako „manje“ ljudi, prešutno, prešućeno. I nije samo tematska Matišićeva preokupacija ta koja ga uzdiže, nego i taktika naracije, dramaturška dijalektika, odnosi aktera „nesporazuma“ koji zapravo nikad nisu crno-bijeli, na prvu razrješivi otpustom ili suosjećajnošću.

On, naime, piše, dramaturšku konstrukciju gradi bez uljepšavanja, friziranja, dodvoravanja. Jedini zahvat koji sporadično izvodi u scenskom sažimanju stvarnosti jest komika, profinjen humor kojim zbilju čini, ako ne probavljivijom, a onda barem malo podnošljivijom. Svjedočili smo tomu prateći njegova dosadašnja premijerna scenska uprizorenja u HNK-u u Osijeku: Bljesak zlatnog zuba (1994.), Sinovi umiru prvi (2012.) i Anđeli Babilona (2017.).

Drama „Kolumne zaboravljene djece“ bespoštedna je kritika svekolikog kvarenja društva, u njoj i kroz nju Matišić bez zadržke progovara o naličju svega: o novinarima ucjenjivačima, upravljanju javnim mnijenjem, posvojiteljima monstuma, posvojiteljima mučenicima, biološkim roditeljima koji napuštanjem zapravo ubijaju vlastitu djecu. U lice nam baca činjenicu koliko zapravo slabo poznajemo i sebe i druge, kolike nam priče ostaju u zavjetrini pozornosti zato što nas empirijski nisu dotaknule, zato što smo mimo njih prošli gonjeni nekim drugim i drukčijim usudom.

Istodobno nas podsjeća i koliko polazište znatno određuje djelokrug naše protežnosti u životu kao bojišnici ili prostoru preživljavanja. Neki, naime, ne kreću od nule, nego iz nekog dubokog podruma tuge. Neki se bore za ono što je nama bilo dano, „besplatno“. Riječ je o drami koja nas poziva na zaron, na duboko razmišljanje. Prvenstveno o nama samima kao pojedinačnim tvorcima veće stvarnosti, ali i o drugima, o njihovim postupcima koji nisu uvijek zle nakane, nego reakcije ranjenih kauzalnostima, u nemilosrđu.